

Članak 26.

U članku 127.b stavku 1. druga rečenica mijenja se i glasi:

»U postupku imenovanja zatražit će se prethodno mišljenje predsjednika nadležnog županijskog suda, koji ga je dužan dati u roku od 15 dana, a u protivnom se smatra da je suglasan s predloženim imenovanjem.«.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se na davanje odobrenja za obavljanje poslova sudskog vještačenja pravnim osobama.«.

Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi:

»(4) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vodi popis imenovanih stalnih sudskih vještaka te pravnih osoba kojima je dano odobrenje za obavljanje poslova vještačenja i objavljuje ih na e-Oglasnoj ploči sudova, a imenovanim stalnim sudskim vještacima izdaje službenu iskaznicu.«.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 27.

Postupci po zahtjevima za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku i za isplatu primjerene naknade zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku podneseni prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o sudovima (»Narodne novine«, br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 21/22., 16/23. i 155/23.).

Članak 28.

(1) Postupci imenovanja stalnih sudskih tumača i stalnih sudskih vještaka započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Pravne osobe koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona imaju odobrenje za obavljanje poslova vještačenja sukladno odredbama Zakona o sudovima (»Narodne novine«, br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16. i 67/18.) zahtjev za odobrenje obavljanja poslova vještačenja nakon isteka vremena na koje im je prethodno odobrenje dano podnose ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa najkasnije 30 dana prije isteka vremena prethodnog odobrenja. U postupku davanja odobrenja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa ispituje postojanje uvjeta propisanih ovim Zakonom.

(3) Stalni sudski procjenitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona budu imenovani sukladno odredbama Zakona o sudovima (»Narodne novine«, br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16. i 67/18.) zahtjev za imenovanje stalnim sudskim vještacima podnose ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa najkasnije 30 dana prije isteka vremena imenovanja stalnim sudskim procjeniteljima. U postupku imenovanja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa ispituje postojanje uvjeta propisanih ovim Zakonom, a osobe u odnosu na koje se utvrdi ispunjenost propisanih uvjeta nisu dužne polagati provjeru znanja iz poznavanja ustrojstva sudbene vlasti, državne uprave i pravnog nazivlja, obaviti stručnu obuku niti položiti prisegu.

Članak 29.

Pravilnike iz članka 1., 2., 17., 18. i 22. ovoga Zakona ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 30.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 1. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2025.

Klasa: 022-02/23-01/124

Zagreb, 14. ožujka 2024.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Gordan Jandroković, v. r.

569

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 14. ožujka 2024.

Klasa: 011-02/24-02/25

Urbroj: 71-10-01/1-24-2

Zagreb, 18. ožujka 2024.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
KAZNENOM POSTUPKU

Članak 1.

U Zakonu o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 126/19. – Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 130/20. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 80/22.) u članku 1.a iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi:
»9. Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12. 6. 2014.)«.

Dosadašnja točka 9. postaje točka 10.

Iza dosadašnje točke 10., koja postaje točka 11., dodaje se nova točka 12. koja glasi:

»12. Direktiva 2016/800/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičnici ili optuženici u kaznenim postupcima (SL L 132, 21. 5. 2016.)«.

Dosadašnja točka 11. postaje točka 13.

U dosadašnjoj točki 12., koja postaje točka 14., iza riječi:»(SL L 88, 31. 3. 2017.)« točka se zamjenjuje zarezom.

Iza točke 14. dodaju se točke 15., 16. i 17. koje glase:

»15. Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28. 7. 2017.),

16. Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima (SL L 284, 12. 11. 2018.),

17. Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevара i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP (SL L 123, 10. 5. 2019.).«.

Članak 2.

U članku 7. stavku 2. točki 2. iza riječi: »iskazivati,« dodaju se riječi: »da ima pravo sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,«.

Članak 3.

U članku 43. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:

1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela, odmah nakon počinjenja kaznenog djela i onoliko dugo koliko je potrebno,

2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,

3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,

4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,

5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,

6) pravo na pratnju osobe od povjerenja, po njezinu izboru (članak 202. stavak 2. točka 38. ovoga Zakona), pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje, od prijave žrtve do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka,

7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,

8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo na tajnost podataka čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti njezina sigurnost ili sigurnost žrtvi bliskih osoba,

11) pravo da bez nepotrebne odgode bude obaviještena o puštanju uhićenika na slobodu, ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava,

12) pravo da bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravo moćno okončava kazneni postupak, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava,

13) pravo predložiti da bude ispitana putem audio-video uređaja,

14) druga prava propisana zakonom.«.

U stavku 5. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: »U odnosu na prava iz stavka 1. točaka 11. i 12. ovoga članka, tijela iz stavka 4. ovoga članka će izjavu žrtve o tome želi li koristiti navedena prava unijeti u pouku o pravima ili zapisnik te će poučiti žrtvu da tu izjavu može uvijek tijekom postupka izmijeniti.«.

Članak 4.

U članku 43. a stavku 1. u drugoj rečenici ispred riječi: »poseban« dodaju se riječi: »mjere za zaštitu sigurnosti žrtve,«.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Prilikom provedbe pojedinačne procjene koja se odnosi na žrtve nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, uz okolnosti navedene u stavku 2. ovoga članka, posebno će se uzeti u obzir rizični čimbenici za ponavljanje nasilja, kao i rezultati prethodne procjene potreba žrtve.«.

Dosadašnji stavci 3. do 6. postaju stavci 4. do 7.

Članak 5.

U članku 44. stavku 4. točka 5. mijenja se i glasi:

»5) biti ispitana putem audio-video uređaja (članak 292. stavak 6. ovoga Zakona), osim ako žrtva zahtijeva da bude nazočna u sudnici tijekom davanja iskaza,«.

U stavku 5. točka 4. mijenja se i glasi:

»4) biti ispitana putem audio-video uređaja (članak 292. stavak 6. ovoga Zakona), osim ako žrtva zahtijeva da bude nazočna u sudnici tijekom davanja iskaza,«.

Članak 6.

U članku 64. stavku 1. točki 7. iza riječi: »šutnjom,« dodaju se riječi: »sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te se korištenje ovih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,«.

Članak 7.

Članak 98. mijenja se i glasi:

»(1) U slučaju kad postoje okolnosti iz članka 123. ovog Zakona zbog kojih je moguće odrediti istražni zatvor ili je taj zatvor već određen, sud i državni odvjetnik će, uzimajući u obzir rezultate pojedinačne procjene potreba žrtve i žrtvi bliskih osoba i potrebe zaštite žrtve, ako se ista svrha može ostvariti mjerom opreza, obrazloženim rješenjem odrediti primjenu jedne ili više takvih mjera. Pritom će se okrivljenik upozoriti da će se u slučaju nepridržavanja izrečene mjere, ona zamijeniti istražnim zatvorom.

(2) Mjere opreza jesu:

1) zabrana napuštanja boravišta,

2) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,

3) obveza redovitog javljanja određenoj osobi ili državnom tijelu,

4) zabrana približavanja određenoj osobi,

5) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,

6) zabrana obavljanja određene poslovne aktivnosti,

7) privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice,

8) privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom,

9) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,

10) udaljenje iz doma,

11) zabrana pristupa internetu.

(3) Prije donošenja rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza sud i državni odvjetnik će, ako se radi o kaznenom djelu nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, saslušati žrtvu na okolnost postojanja opasnosti za njezinu osobnu sigurnost ili sigurnost članova njezine obitelji i bliskih osoba te uzeti u obzir očitovanje o prijedlogu za primjenu mjere opreza i rezultate pojedinačne procjene potreba žrtve. Žrtva se može saslušati i primjenom informacijsko-komunikacijskih tehnologija ili na drugi odgovarajući način.

(4) Mjerama opreza ne može se ograničiti pravo okrivljenika na vlastiti dom te pravo na nesmetane veze s ukućanima, bračnim ili izvanbračnim drugom, roditeljima, djecom, posvojenikom ili posvojiteljem, osim ako se postupak vodi zbog kaznenog djela počinjenog na štetu neke od tih osoba. Zabrana obavljanja poslovne aktivnosti može obuhvatiti i zakonitu profesionalnu djelatnost ako se postupak vodi zbog kaznenog djela počinjenog u okviru te djelatnosti.

(5) Mjerama opreza ne može se ograničiti pravo okrivljenika na nesmetano komuniciranje s braniteljem.

(6) Mjere opreza mogu biti naložene prije i tijekom kaznenog postupka. Prije podizanja optužnice mjere opreza određuje, produljuje i ukida rješenjem državni odvjetnik, a sudac istrage kad odlučuje o istražnom zatvoru. Državni odvjetnik ili sudac istrage koji je mjeru odredio nadležan je za njezino produljenje ili ukidanje. Nakon podizanja optužnice pa do pravomoćnosti odnosno izvršnosti presude ili do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora te mjere određuje, produljuje i ukida sud. O zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom, u slučaju nepridržavanja izrečene mjere, do podizanja optužnice odlučuje sudac istrage, a nakon podizanja optužnice odlučuje sud. Ako sud odluku neće moći donijeti u roku propisanom člankom 101. stavkom 2. ovoga Zakona, odluku o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom donosi sudac istrage.

(7) Mjere opreza mogu trajati dok za to postoji potreba, a najdulje do izvršnosti presude ili do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora, ako je takva kazna izrečena, kada se radi o mjerama opreza koje su određene zbog postojanja okolnosti iz članka 123. stavka 1. točaka 1., 3. i 4. ovoga Zakona odnosno najdulje do pravomoćnosti presude kada se radi o mjerama opreza koje su određene zbog postojanja okolnosti iz članka 123. stavka 1. točaka 2. i 5. ovoga Zakona. Svaka dva mjeseca, računajući od dana pravomoćnosti prethodnog rješenja o mjeri opreza, tijelo koje je odredilo mjeru opreza prije podizanja optužnice odnosno sud ispitat će po službenoj dužnosti postoji li još potreba za mjerom opreza te je rješenjem produljiti ili ukinuti ako više nije potrebna. Ako je mjera opreza određena kao uvjet jamstva, kontrola produljenja mjere neće se provoditi.

(8) Protiv rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza stranke i žrtva kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama mogu izjaviti žalbu, koja ne zadržava izvršenje mjere. O žalbi do podizanja optužnice odlučuje sudac istrage odnosno izvanraspravno vijeće.

Članak 8.

U članku 99. stavku 4. iza riječi: »osobi« dodaje se zarez i riječi: »a koja ne može biti manja od 100 metara«.

Članak 9.

U članku 100. stavku 5. iza riječi: »djeteta« dodaju se riječi: »i roditelju djeteta, koji nije okrivljenik u istom kaznenom postupku«.

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

»(6) U slučajevima kaznenih djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama rješenje kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza dostavlja se i žrtvi i nadležnom tijelu socijalne skrbi prema mjestu boravišta žrtve.«.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 10.

U članku 101. stavku 2. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: »Sud će odmah, a najkasnije u roku od 24 sata donijeti odluku o nepridržavanju mjere opreza te donijeti rješenje o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom i izdati nalog za predaju u istražni zatvor.«.

Članak 11.

U članku 107. točki 3. iza riječi: »dužnosti« točka se zamjenjuje zarezom.

Iza točke 3. dodaje se točka 4. koja glasi:

»4) okrivljenika za kojeg postoje osnove sumnje da je postupio protivno protiv njega određenoj mjeri opreza.«.

Članak 12.

U članku 108.a stavku 1. točki 2. iza riječi: »iskazivati,« dodaju se riječi: »pravu sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»(3) Uhićenik koji se uhićuje radi izvršenja presude donesene prema članku 402. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, prilikom uhićenja mora biti poučen o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.«.

Članak 13.

U članku 109. stavku 7. iza druge rečenice dodaje se treća rečenica koja glasi:

»O puštanju uhićenika i pritvorenika na slobodu pritvorski nadzornik odmah će obavijestiti žrtvu, ako se žrtva toga prava nije odrekla, osim ako bi se time ugrozila sigurnost okrivljenika.«.

Članak 14.

U članku 125. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 15.

Iza članka 125. dodaje se članak 125.a koji glasi:

»Članak 125.a

(1) Sud će žrtvu, ako se tog prava nije odrekla, putem policije odmah obavijestiti o ukidanju istražnog zatvora protiv okrivljenika, osim ako bi se time ugrozila sigurnost okrivljenika.

(2) Sud će o ukidanju istražnog zatvora odmah obavijestiti žrtvu putem policije i onda kada okrivljenik neće biti pušten na slobodu jer mu je u drugom predmetu određen istražni zatvor ili se nalazi na izdržavanju kazne zatvora na temelju pravomoćne presude.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, radi potrebe obavještanja žrtve, sud koji je donio odluku o ukidanju istražnog zatvora

obavijestit će zatvor ili kaznionicu o potrebi obavještanja suda prije prvog puštanja na slobodu okrivljenika ili osuđenika.

(4) Žrtva će biti obaviještena i o mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite, ako su takve mjere određene.«.

Članak 16.

U članku 175. stavku 5. iza druge rečenice dodaje se treća rečenica koja glasi:

»Prilikom objave na oglasnoj ploči suda osobni podaci o žrtvi, kao i podaci na temelju kojih se može zaključiti o identitetu žrtve moraju biti anonimizirani.«.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

»(8) Uz pravomoćnu presudu kojom je osoba osuđena u odsutnosti (članak 402. stavci 3. i 4. ovoga Zakona) dostavlja se i pouka o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.«.

Članak 17.

U članku 183. iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

»(7) Osoba kojoj je dopušten uvid u spis tijekom prethodnog postupka upozorit će se da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka s ciljem da ih se učini dostupnim javnosti kazneno djelo.«.

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.

Članak 18.

U članku 202. stavak 19. mijenja se i glasi:

»(19) Savjetnik je odvjetnik postavljen za poduzimanje određene radnje osobi koja nema opunomoćenika.«.

Članak 19.

U članku 208.a stavku 2. točki 3. iza riječi:»pitanja« dodaju se riječi:»i pravu sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se ne koriste tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret«.

Članak 20.

U članku 213. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Postupanje nakon dostave obavijesti iz stavka 2. ovoga članka je nejavno. Tijelo koje poduzima dokazne radnje upozorit će osobe koje sudjeluju u radnji da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka s ciljem da ih se učini dostupnim javnosti kazneno djelo.«.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Tijelo koje provodi istraživanje može odrediti tajnost istraživanja ili nekog njegova dijela zbog razloga navedenih u članku 388. ovoga Zakona ako bi javno objavljivanje podataka štetilo probicima istraživanja. Tijelo koje poduzima radnju upozorit će osobe koje sudjeluju u dokaznoj radnji u odnosu na koju je određena tajnost da je odavanje tajne kazneno djelo. Sve osobe koje saznaju sadržaj postupovne radnje koja je provedena tijekom tajnog istraživanja ili dijela istraživanja dužne su kao tajnu čuvati činjenice ili podatke koje su tom prilikom saznale.«.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 21.

U članku 231. stavku 1. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi:

»Tijelo koje poduzima dokaznu radnju upozorit će osobe koje sudjeluju u radnji da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i

dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka s ciljem da ih se učini dostupnim javnosti kazneno djelo.«.

Članak 22.

U članku 236. stavku 1. točki 2. riječi: »ako postoji bojazan da na raspravi neće iskazivati,« brišu se.

Članak 23.

U članku 239. stavku 1. točki 2. iza riječi: »pitanja,« dodaju se riječi: »da ima pravo sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,«.

Članak 24.

U članku 287. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

»(3) Poziv svjedoku koji se poziva u svezi s okolnostima koje je saznao u obavljanju posla ili dužnosti upućuje se na adresu tijela u kojem obavlja taj posao ili dužnost.

(4) Poziv svjedoku koji je kao žrtva nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama smješten u sklonište upućuje se putem nadležnog tijela socijalne skrbi ili odjela za podršku žrtvama i svjedocima.«.

Članak 25.

U članku 288. stavku 2. iza prve rečenice dodaju se druga i treća rečenica koje glase:

»Svjedoka iz članka 287. stavka 3. ovoga Zakona neće se pitati za boravište, već za adresu tijela u kojem obavlja posao ili dužnost u obavljanju kojih je saznao za okolnosti u svezi s kojima je pozvan svjedočiti. Boravište svjedoka koji je žrtva kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama policija i tijelo koje vodi postupak utvrdit će na siguran i povjerljiv način, taj podatak zatvorit će se u poseban omot i čuvati odvojeno te se bez dopuštenja tijela koje vodi postupak neće moći razgledati niti koristiti.«.

Članak 26.

U članku 292. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

»(6) Ispitivanje kao svjedoka žrtve kaznenog djela protiv spolne slobode, kaznenog djela trgovanja ljudima, kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama i žrtve u odnosu na koju su utvrđene posebne potrebe zaštite sukladno članku 43.a ovoga Zakona provest će se putem audio-video uređaja kojima rukuje stručna osoba, bez prisutnosti suca i stranaka u prostoriji gdje se žrtva nalazi. Ispitivanje će se snimiti uređajem za audio-video snimanje, a snimka će se zapečatiti i priključiti zapisniku. Takav svjedok može se samo iznimno ponovno ispitati, ako to sud ocijeni potrebnim. Ispitivanje se neće provesti na ovaj način ako žrtva zahtijeva da bude nazočna u sudnici tijekom davanja iskaza.«.

Članak 27.

U članku 349. stavku 4. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi:

»Predsjednik optužnog vijeća upozorit će osobe koje sudjeluju na sjednici da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka s ciljem da ih se učini dostupnim javnosti kazneno djelo.«.

Članak 28.

U članku 502. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Zahtjev za obnovu postupka na temelju konačne odluke Europskog suda za ljudska prava može se podnijeti u roku od tri deset dana od objave odluke o brisanju predmeta s liste Europskog suda za ljudska prava.«.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 29.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 80/22.) u članku 49. riječi: »1. listopada 2024.« zamjenjuju se riječima: »1. svibnja 2025.«.

Članak 30.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-02/24-01/6
Zagreb, 14. ožujka 2024.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Gordan Jandroković, v. r.

570

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 14. ožujka 2024.

Klasa: 011-02/24-02/26
Urbroj: 71-10-01/1-24-2
Zagreb, 18. ožujka 2024.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Članak 1.

U Kaznenom zakonu (»Narodne novine«, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22. i 114/23.) u članku 43. stavku 4. broj: »2« zamjenjuje se brojem: »3«.

Članak 2.

U članku 47. stavku 1. iza riječi: »dobra« dodaju se riječi: »i posljedice koje je pretrpjela žrtva«.

Članak 3.

U članku 62. stavku 2. točki 11. riječi: »centru za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »područnom uredu Hrvatskog zavoda za socijalni rad«.

Članak 4.

U članku 65. iza riječi: »internetu« dodaje se zarez, a riječi: »i zaštitni nadzor po punom izvršenju kazne zatvora« zamjenjuju se riječima: »zaštitni nadzor po punom izvršenju kazne zatvora i zabrana držanja i nabavljanja životinja«.

Članak 5.

U članku 73. stavku 1. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: »U presudi kojom se izriče sigurnosna mjera zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja sud će odrediti razdaljinu ispod koje se osuđenik ne smije približiti žrtvi, drugoj osobi ili grupi osoba odnosno određenom mjestu, a koja ne može biti manja od 100 metara.«.

Članak 6.

U članku 76. stavku 1. riječi: »iz glave XVI. ili XVII.« zamjenjuju se riječima: »iz glave XVI., XVII. ili XVIII.«.

Članak 7.

Iza članka 76. dodaju se naslov iznad članka i članak 76.a koji glase:

»Zabrana držanja i nabavljanja životinja

Članak 76.a

(1) Sigurnosnu mjeru zabrane držanja i nabavljanja životinja sud može izreći počinitelju koji je počinio kazneno djelo nad životinjom ako postoji opasnost da će počiniti isto ili slično djelo.

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka izriče se u trajanju od jedne do pet godina. Počinitelju koji je osuđen na kaznu zatvora, a nije mu izrečena uvjetna osuda niti je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro, mjera iz stavka 1. ovoga članka izreći će se u trajanju koje je od jedne do pet godina dulje od izrečene kazne zatvora.

(3) Na zabranu iz stavka 1. ovoga članka shodno će se primijeniti odredba članka 71. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Po proteku jedne godine od početka izvršavanja mjere izrečene na temelju stavka 1. ovoga članka sud može na prijedlog osuđenika obustaviti njezino izvršenje ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stavka 1. ovoga članka. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije protoka jedne godine od zadnjeg preispitivanja.

(5) Sud će o presudi kojom je izrečena mjera iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti tijelo nadležno za obavljanje inspekcijskih poslova u području veterinarstva.«.

Članak 8.

U članku 78. stavku 1. iza riječi: »Glave XXV.« dodaju se riječi: »te članaka 190. i 191.a iz Glave XIX.«.

Članak 9.

U članku 81. stavku 2. iza riječi: »(članak 111.)« dodaju se zarez i riječi: »teškog ubojstva ženske osobe (članak 111.a)«, a riječi: »stavak 2. i 3.« brišu se.

Članak 10.

U članku 82. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Za kaznena djela iz članka 105. stavka 3., članka 106. stavka 2. i 3., članka 110., članka 112. stavka 1., članka 114. stavka 2., članka 115., članka 116. stavka 3., članka 118., članka 119., članka 154., članka 155. stavka 2. i 3., članka 156., članka 158., članka 159., članka 160., članka 162., članka 163., članka 164., članka 169., članka 170., članka 171., članka 176. i članka 177. ovoga Zakona počinjena na štetu djeteta, zastara kaznenog progona počinje teći od punoljetnosti žrtve.«.